

Efeziërs

Wij kijken de komende dagen naar de brief aan de Efeziërs. Deze 'gevangenschapsbrief' schreef Paulus tijdens zijn gevangenschap in Rome, de centrale stad van het toenmalige Romeinse rijk.

Opmerking:

De toelichting bij de aangegeven Schriftgedeelten haalt meestal woorden aan uit de concordante vertaling van de Brief aan de Efeziërs.¹ De NBG en NBV hebben minder strikt bij de grondtekst vertaald.

dinsdag 1 sept. **Efeziërs 4:1-2**

Paulus roept de gelovige op waardig te wandelen te leven geleid door het evangelie – leven, door de kracht van de aan ons gegeven heilige geest (Efeziërs 1:13,14). Die geest leidt de gelovige, u, jij en ik, in een leven, dat *ootmoedig* (nederig, bescheiden) is. Wij achten de ander hoger dan onszelf, zo heeft de Heer het ons voorgeleefd. Hij was niet haantje de voorste, maar gaf de ander de ruimte en legde niets aan anderen op.

woensdag 2 sept. **Efeziërs 4:1-2**

Zachtmoedigheid en geduld zijn het, die direct volgen op de ootmoed. Het zijn eigenschappen die het leven door de geest karakteriseren. Bij gelovigen ontdek je soms hardheid en ongeduld. De apostel schrijft hierover in het licht van de hoge roeping en de enorme geestelijke rijkdom, die het deel van de gelovigen is. Dat besef leidt ons, u, jij en ik, in een houding die het verwacht van God, Die alles leidt in overeenstemming met de raad van Zijn wil (Efeziërs 1:11).

donderdag 3 sept. **Efeziërs 4:2-3**

Dragen in liefde, dat is wat echtgenoten als vanzelf in hun huwelijk doen. Tegen hen hoeft je niet te zeggen, dat zij dit of dat voor elkaar zouden doen. Het gaat automatisch: hij draagt haar en andersom. Gelovigen zijn met elkaar in Hem verbonden. Dat veroorzaakt onderlinge, dragende liefde! Het spreekt voor zich, dat zij elkaar genade schenken, 'indien de een tegen de ander een grief heeft'.

vrijdag 4 sept. **Efeziërs 4:3**

De *eenheid van de geest is* er. Gelovigen hoeven die niet te maken. Allen die geloven, dat Jezus stierf en opstond, behoren tot die eenheid. Het beeld van een menselijk lichaam zegt genoeg. Een lichaam *is* een. Je hoeft niet tegen een arm te zeggen, dat hij zich één moet maken met het lichaam waar hij bij hoort. Die arm hoort er gewoon bij. Paulus wijst op het inspannen, het beijveren, die eenheid in de praktijk te *bewaren*.

zaterdag 5 sept. **Efeziërs 4:3**

De eenheid van de geest *bewaren* hangt nauw samen met de band van de vrede. De gelovige is met God verzoend en heeft vrede met God. Gevolg is, dat al die verzoende mensen met elkaar in vrede leven – verzoening, óók van mens tot mens. Alleen op die manier kan het, van binnenuit (hart) naar buiten (de ander). U, jij en ik, samen in vrede optrekken tot de bazuin van God klinkt!

¹ 'De Brief van de apostel Paulus aan de Efeziërs in concordante vertaling' is een uitgave van Stg. E-H depot Nederland (2003). De tekst is ook te downloaden op www.Godswoordcentraal.nl (onder Concordant – vertalingen).

zondag 6 sept. **Efeziërs 4:4**

Eén lichaam, dus geen twee – De gelovigen zitten in alle kerken, groepen en gemeenten. De grote verdeeldheid zit in de *organisatie*, niet in het lichaam van Christus; dat is een levend *organisme*.

Steeds waar een groep gelovigen nieuwe waarheden uit de Schriften ontdekt, loopt zij het gevaar zich op te stellen als de enig ware. Daarom begint Paulus Efeziërs 4 met de ootmoedigheid (nederigheid). Waar een groep zich opstelt als de enig ware (op de wereld), is dat hoogmoedig en sectarisch. De grote verdeeldheid in de organisaties laat alleen maar zien, hoe ver men verwijderd is geraakt van het oorspronkelijke gemeentezijn!

maandag 7 sept. **Efeziërs 4:4**

Eén geest. De heilige geest van de belofte, waarmee wij als gelovigen verzegeld zijn (Efeziërs 1:13,14), is de ene geest waar het hier om gaat. Andere geest kun je makkelijk herkennen. Die zal afwijken van het woord van God. De geest die God geeft, leidt tot een voor God aangename vrucht (Efeziërs 4:1,2!). Die geest zal zich niet als de enig ware opstellen, maar de ware eenheid van alle gelovigen erkennen en bevorderen.

dinsdag 8 sept. **Efeziërs 4:4**

Eén verwachting van jullie roeping – Dat is hoog, te midden van de hemelingen (NBG: in de hemelse gewesten), Efeziërs 1:3,20; 2:6; 3:10; 6:12. Dáár is in Christus Jezus de positie van de gemeente, het lichaam van Christus, nu. Dáár zullen wij als gelovigen ook werkelijk zijn, na de wegrukking (opname) van de gemeente. 'Zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, (...) Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.' (Kolossenzen 3:1,2) De verwachting van de gemeente is *niet* op aarde, maar boven, met Christus, te midden van de hemelingen (geesten, boodschappers, krachten en machten).

woensdag 9 sept. **Efeziërs 4:5**

Eén Heer – Het Griekse woord *Kurios* wijst op een machthebber, die boven anderen staat en daarmee zeggenschap of autoriteit heeft over anderen. De keizer in Rome werd zo betiteld. Het Nieuwe Testament gebruikt dit woord vaak voor de *Heer* Jezus Christus. Paulus kan alleen Hem hier bedoelen. Dit wil zeggen, dat in de praktijk een gelovige nooit die positie boven andere gelovigen kan hebben. Alle gelovigen hebben dezelfde, gelijke positie in Christus als leden van Zijn lichaam; alleen Christus is het hoofd ervan.

donderdag 10 sept. **Efeziërs 4:5**

Eén geloof – God geloven is voor mensen vaak lastiger dan mensen geloven. Maar het is eenvoudig: lees wat er staat, geloof wat er staat en je hebt wat er staat.

Het unieke geloof *van Jezus Christus* (Romeinen 3:21,26) laat zien, dat Hij Vader trouwde tot en met de dood aan het kruis. Vader wekte Hem op en beloonde Hem rijk en zal Hem verder belonen.

Wij geloven dat goede nieuws en weten ons toegevoegd aan het ene, unieke lichaam van Christus! Wij danken God daarvoor.

vrijdag 11 sept. **Efeziërs 4:6**

Eén God en Vader van allen, die is over allen en door allen en in allen – Die ene grote God en Vader van onze Heer Jezus Christus is ook God (Plaatser) en Vader van u, jou en mij. Wij kunnen *altijd* bij Hem 'binnenlopen', Hem aanroepen en alles met Hem delen. Hij werkt in ons zowel het willen als het werken (Filippenzen 2:13). Hij zorgt voor ons als de beste Vader. Hij weet wat wij nodig hebben en wij staan allemaal in verbinding met deze grote, God, die liefde is en ons onuitsprekelijk liefheeft.

zaterdag 12 sept. **Efeziërs 4:7**

Elk lid van het lichaam van Christus heeft een bijzondere genade ontvangen; een geschenk, wat de Heer geeft. Daardoor draagt elk lid iets bij aan het functioneren van de gemeente. Vaak is dat plaatselijk. Elke groep heeft dat nodig.

Sommige gaven [zie vers 11] kunnen een bijdrage tot opbouw aan verschillende groepen

geven. Elke gelovige heeft een eigen ruimte en mogelijkheid de ontvangen gave te benutten, in afhankelijkheid van Hem. Elke gelovige zal hiervan te Zijner tijd aan de Heer rekenschap afleggen (Romeinen 14:10-12)!

zondag 13 sept. **Efeziërs 4:8**

Vers 8 verwijst naar Psalm 68:19 en heeft te maken met de wet (de gevangenschap). De Heer beëindigde de (periode van de) wet (Torah, onderwijzing) en geeft genade, gaven aan de mensen.

Paulus past dit toe op het lichaam van Christus. In vers 11 laat hij zien, wat die specifieke gaven zijn. Dit zijn gaven aan mensen, die Hij daarvoor roept, tot opbouw van Zijn lichaam. Laten wij God danken, dat Hij dat geeft!

maandag 14 sept. **Efeziërs 4:9**

Paulus let op de details van deze profetie. Het 'opvaren' van de Heer houdt in, dat Hij eerst neerdaalde! En dat tot de laagste delen van de aarde, zoals die te vinden zijn in Israël, de dode zee, Jericho en dergelijke. Het is een type (heenwijzing) van Zijn verootmoediging van de gestalte van God tot die van een slaaf en het mens-zijn op aarde, terwijl Hij uit de hoogste hemelen afkomstig was! Filippenzen 2:5-11 laat dit zien.

Wat een weg is Hij gegaan voor ons! Laten we Hem daarvoor danken en Zijn voorbeeld van ootmoed (nederigheid) navolgen!

dinsdag 15 sept. **Efeziërs 4:10**

Zijn hemelvaart reikte tot de hoogste hoogte. Hem werd een positie gegeven boven 'allen, die van de hemelen zijn'. Hij bekleedt de hoogste plaats, onder God. Hij deed dat, opdat Hij alles compleet kon maken. Ook de hemelingen hebben verlossing nodig.

De gemeente gaat in dat aspect van Gods plan van redding van heel de schepping meewerken. Wij gaan evangeliseren, de hemelingen zullen van ons te horen krijgen, wat Christus Jezus op aarde voor hen gedaan heeft! Geweldig, dat Hij dat door ons heen zal doen!

woensdag 16 sept. **Efeziërs 4:11**

Apostelen en profeten horen bij het fundament (Efeziërs 2:20). Dat is één keer gelegd. Daarom is die groep uitgestorven na de eerste begintijd van de gemeente. Er zijn wel evangelisten. De naam zegt het: zij brengen het evangelie. Herders en leraars kun je zien als een *hendiadys*; één-door-twee. Het wijst op twee kanten van dezelfde functie. De primaire functie, die een herder heeft, is het brengen van de schapen bij het juiste voedsel. Als ze daar zijn, hebben ze te eten en blijven ze als vanzelf bij elkaar. Een herdershond zorgt dat ze dicht bij elkaar blijven.

donderdag 17 sept. **Efeziërs 4:12**

Het werk van de in vers 11 genoemde mensen, bestaat uit het toerusten van de gelovigen, opdat die gelovigen hun *dienstwerk* tot opbouw van de anderen kunnen doen. Hun (de gaven in vers 11) positie is er niet een van heersen, maar van dienen. Paulus begon in vers 2 met *ootmoed*, een woord, dat nauw met *dienen* te maken heeft. Zó is de opstelling van hen, die het woord mogen spreken; het is een aanwijzing voor alle gelovigen.

vrijdag 18 sept. **Efeziërs 4:13**

God geeft gaven (vers 11), opdat de Heer Zijn voedsel aan Zijn leden kan geven. Dit levert groei op, een groei, die leidt tot volwassenheid in het geloof. Alle gelovigen zullen op basis van de Schrift komen tot *eenheid van het geloof*. Het gaat er daarbij niet om, dat alle gelovigen (plaatselijk of niet) over alle details exact hetzelfde denken. De een is nu eenmaal verder in groei dan de ander. De ene groep is nog maar net ontstaan, de andere groep is al jaren onderweg.

Het gaat om de waarheden, zoals die in de brieven van Paulus naar voren komen. Die zijn van toepassing op de gemeente. Steeds weer komt het voedsel, opdat de gelovigen kunnen groeien, en zo steeds meer afhankelijk van Hem gaan leven, en steeds minder afhankelijk van mensen.

zaterdag 19 sept. **Efeziërs 4:14**

Groei is nodig, zodat wij geen kleine kinderen in het geloof meer zullen zijn. Kleine kinderen in het geloof zijn gemakkelijk te misleiden. Zij missen de standvastigheid van een volwassene.

Er is vandaag de dag allerlei wind van leer. Dat heeft met geestelijke machten te maken. Alleen het dicht bij het woord van God blijven, met toespitsing op de brieven van Paulus, zal de gelovige bewaren voor allerlei 'windrichtingen'.

zondag 20 sept. **Efeziërs 4:14**

Er komt zelfs sluwheid bij kijken om de dwaling tot systeem te maken. Dwaling is inmiddels vastgelegd in allerlei dogma's, leerstellingen.

Waar je veel over hoort, is de leer van de eigen werken van de mens. Een mens heeft geen genade nodig, maar kan het zelf. Men spreekt dan van een vrije wil van de mens.

De Schrift zegt echter nergens, dat de mens een vrije wil heeft. God is genadig en schenkt de mens wat hij nodig heeft. Het grote reddingswerk is door Jezus Christus volbracht. God brengt alle mensen aan Zijn hart door Hem – alleen door genade!

maandag 21 sept. **Efeziërs 4:15**

'Waar zijn in liefde' [NBG: ons aan de waarheid houdend] – als je waar bent en Gods liefde door je heen werkt, zal dat de groei van de anderen bevorderen.

De groei is tot in Hem, het werkt naar Hem toe, die het hoofd van het lichaam is, Christus. Daarop is ons functioneren, ons handelen en wandelen, gericht. Groei is nodig voor ons en voor alle gelovigen. Wij bevorderen die door de ander de ruimte te geven en te helpen, te steunen waar nodig.

dinsdag 22 sept. **Efeziërs 4:16**

De Heer zelf, die het hoofd is, geeft voedsel aan alle geledingen en leden van Zijn lichaam.

Dat lichaam is een eenheid, en elk lid oefent een bepaalde kracht uit in dat lichaam. Die kracht geeft Hij. Zij leidt tot opbouw en groei van dat lichaam in liefde. Het heeft de vastheid van een stevig gebouw en groeit zoals planten in de natuur.

woensdag 23 sept. **Efeziërs 4:17-19**

Een ander gezichtspunt. Paulus kijkt nu naar buiten, de wereld, de maatschappij waarin wij als gelovigen leven. Dat leven van ons als gelovigen ziet er anders uit, omdat wij van binnen anders zijn.

Het denken van de ongelovigen is vruchteloos, het leidt tot niets. Zij missen het licht van de Schriften en (er)kennen Christus niet en hebben Zijn licht niet. Zij hebben geen levende verbinding met God en leven van het een in het ander. Hebzucht, onvrede, onreinheid kenmerkt hun leven!

Wat een genade, dat ons leven veranderd is door Hem!

donderdag 24 sept. **Efeziërs 4:20-22**

Na het sombere beeld van vers 17-19 zegt Paulus: 'Jullie leerden de Christus zo niet!' (CV) Het gevolg van het evangelie in ons leven is een andere levenswandel; wij horen geestelijk bij de nieuwe mensheid! Daarom doen wij die nieuwe kleding aan. Ons gedrag ziet er heel anders uit dan dat van de oude mens. Wij laten ons leiden door Zijn geest; het vlees krijgt dan geen kans meer. De oude begeerten raken op de achtergrond en wij strekken ons uit naar Hem en willen tot Zijn eer zijn.

vrijdag 25 sept. **Efeziërs 4:20-25**

In ons leven regeerde eens de leugen; ons gedrag was nogal eens onrechtvaardig en ongerechtigheid kenmerkte ons wellicht. Nu wandelen wij in waarheid; wij willen waar zijn naar de anderen toe. Wij spreken de waarheid en leggen daarmee alle leugen en valsheid af. Dat vrede, de waarheid en de liefde van God naar voren komen in ons leven! Wij doen de dingen in afhankelijkheid van Hem, Die ons liefheeft en willen Hem eren in wat wij doen en laten.

zaterdag 26 sept. Efeziërs 4:26-27

Je kunt als gelovig mens best eens boos worden over iets of op iemand. Soms komt van het een het ander. Tussen gelovigen kan snel iets mis gaan, waardoor de een kwaad is op de ander. Van zo'n situatie kan de tegenwerker handig gebruik maken en gelovigen tegen elkaar uitspelen. Laten wij daar alert op zijn en de dingen (eerst) met Hem bespreken en – als het nodig is – met elkaar, opdat er geen verwijdering en afstand ontstaat.

zondag 27 sept. **Efeziërs 4:28**

Diefstal gebeurt in het klein en in het groot, fijntjes of heel grof. Kleine geldbedragen en grote verdwijnen. Soms kunnen wij niet meer ongedaan maken, wat wij ooit gedaan hebben.

Paulus draait het om en geeft Gods gerechtigheid aan: je kunt nu met je handen werken om aan anderen, die dat nodig hebben, iets te geven. Een uitwerking van de boodschap van genade! Op de ander gericht!

maandag 28 sept. **Efeziërs 4:29**

Opbouwende woorden – Het is goed, die uit je mond te laten vertrekken naar de ander. 'Waar het hart vol van is, loopt de mond van over.' Wat in ons hart is, bepaalt de woorden, die wij spreken. Wat je zegt kan de ander diep raken, zowel in kwade als in goede zin. Voorzichtig met woorden! Je weet vaak niet, waarom de ander is, zoals hij is. Je kent de beweegredenen van de ander vaak niet of onvoldoende. We zijn vaak zo snel met onze oordelen en woorden!

dinsdag 29 sept. **Efeziërs 4:29**

De woorden, die de Heer sprak, waren vol van genade en waarheid. Hij ging om met mensen, waarover de anderen zich laatdunkend uitlieten.

Neem Zacheus. Anderen lieten hem links liggen. We kunnen ons voorstellen hoe er over hem gesproken is. Dat zorgde in zijn leven voor eenzaamheid.

Wij hebben snel een oordeel klaar over een ander en zeggen dat ook snel tegen anderen. De Heer gaat naar Hem toe en spreekt met hem in zijn eigen huis. In Lucas 19:7 is te lezen hoe men daarover *sprak*. Zacheus was juist blij en ging wandelen in gerechtigheid. We lezen niet, dat de Heer ook maar één (ver)oordelend woord over hem uitsprak. Laten wij dat voorbeeld navolgen!

woensdag 30 sept. **Efeziërs 4:30**

De heilige geest bedroeven – Dat doen wij als wij vuile, beschadigende woorden uitspreken naar de ander toe (vers 29). Wij verblijden de heilige geest, als wij opbouwende, genadevolle woorden uiten in onze contacten met andere mensen. Het is makkelijk, bij anderen tekorten te ontdekken. Jaloezie is niet zelden een bron van woorden, waarmee wij de heilige geest van God bedroeven. Ook hier dringt de genade van God door. Positief over anderen spreken is opbouwend!

donderdag 1 okt. **Efeziërs 4:31**

Bitterheid, gramschap, toorn, geroep, en lastering – het wijst op een proces van binnen naar buiten. Het zijn dingen, die de heilige geest bedroeven.

Laat het van je afgenomen worden. Dat kan. Door de heilige geest het werk in je te laten doen. Bid ervoor. God neemt het van je weg; dan word je weer blij van binnen.

vrijdag 2 okt. **Efeziërs 4:32**

Naar elkaar toe vriendelijk, welwillend – de woorden van Efeziërs 4:1,2 komen hier terug. *Liefde, ootmoed, dragen* – die geestelijke kwaliteiten dringen door en leiden tot een totaal andere sfeer dan die van vers 31. Zo regeert genade in plaats van de wet; Gods liefde in plaats van eigenbelang. Gebed voor de ander is belangrijker dan het denken en spreken over die ander.

zaterdag 3 okt. **Efeziërs 4:32**

God schenkt ons genade, dagelijks, mild en overvloedig. Hoe scherp waren wij ons Zijn genade bewust, toen wij dat voor het eerst ontdekten! Hoe snel vergeten wij dat! Ter herinnering schrijft de apostel deze fijne woorden. Het gaat om het vernieuwde innerlijk, de innerlijke ontferming, die God kenmerkt. Hij ontfermt zich over Zijn volk (Ruchama, Hosea 2:22), dat zich nou niet bepaald fraai gedroeg.

Medegelovigen kunnen knap lastig zijn om mee om te gaan. Laten wij mededogen tonen en de ander niet afschrijven, maar laten we ons bewust zijn, wie we zelf waren en nu zijn voor Gods aangezicht.

zondag 4 okt. **Efeziërs 5:1**

Navolgers van God zijn, dat is het hoge ideaal voor ons. Mensen hebben een voorbeeld nodig. Voor jongeren zijn dat vaak popmusici of popzangers. Zij willen graag hun gedrag imiteren. Voor oudere mensen zijn grote leiders soms een voorbeeld, dat ze willen volgen. Mensen, die veel doen voor anderen, zijn vaak een voorbeeld. Geliefd is de mens – Gods liefde gaat naar het werk van Zijn handen uit. God gaf Zijn hart leeg. God is vóór ons! Volgen wij dat voorbeeld na!

maandag 5 okt. **Efeziërs 5:1,2**

Wandelen zoals Christus wandelt, in Gods liefde – dat is het hoogste waartoe Paulus ons oproept. De kracht van Gods heilige geest is ruim voorhanden en draagt vrucht in ons leven. De totale overgave van de Zoon aan Zijn God en Vader was allereerst voor God zelf. Daarna had het een geweldige uitwerking voor ons. Het is een aangename geur voor God. Laat uw, jouw en mijn leven die geur verspreiden, tot Zijn eer!